THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXII, No. 6
FEBRUARY, 1940

THE SYNAGOGUE of the NAZARENES

or

How Can a Jew Be a Christian?

(Adapted, by permission, from the first chapter of a book entitled "The Synagogue of the Nazarenes," by Myer Pearlman, a Jew who is a believer on the Lord Jesus Christ.)

To end the perplexity of our reader at the mention of this strange synagogue, we hasten to explain the title of our message. Nazarenes was a name given to the first Christians, because they were followers of Jesus of Nazareth. Thus Paul the apostle was accused of being the "ringleader of the sect of the Nazarenes." Acts 24:5. In the New Testament we have a letter addressed to "the twelve tribes which are scattered abroad," written by James, the Jewish leader of the Jewish Nazarene church of Jerusalem. In this letter he refers to their meeting place as an "assembly," which in the original Greek is "synagogue."

It must be now clear to the reader that by "Synagogues of the Nazarenes" we have reference to the primitive church in Jerusalem. And the purpose of this message is to carry the Jewish reader's mind back to the time when all Christians were Jews—Christians not in spite of being Jews, but because they were Jews, finding in Jesus the fulfillment of the Scriptures and the satisfaction of their spiritual aspirations. Far from constituting a different kind of Christian, these Hebrews were the most whole-hearted disciples of the Christ.

HOW IT STARTED

The "Synagogue of the Nazarenes" originated on the day of the feast Pentecost (Schevuoth), so called because it came fifty days after the Passover. According to the rabbis this feast commemorates the giving of the Law at Sinai, which took place fifty days after Israel's deliverance from Egypt. At that time Jehovah revealed Himself to Israel, and a new nation was born into the world, having His holy law as their national constitution.

In like manner, fifty days after Messiah Jesus had given "his life a ransom for many," the presence of God descended upon a room where one hundred and twenty Jewish followers of Jesus were praying; the Shekinah abode upon them, and they spoke forth in many languages the wonderful works of God. On that day a new synagogue was born into the world, the congregation of Jesus the Messiah.

So striking were the events of that day, and so irrestistible the conviction with which Simon Bar Jona (Peter) preached, that three thousand Jews accepted the Crucified One as their Messiah. Luke the historian, a companion of Paul, gave a brief sketch of this community. "And they continued steadfastly in the apostles' doctrine (teaching) and fellowship, and in breaking of bread, and in prayers......And they, continuing daily with one accord in the temple, and breaking bread from house to house, did eat their meat with gladness and singleness of heart, praising God, and having favour with all the people." Acts 2:42-47.

THESE WERE THE TRUE JEWS

These men were Jewish to the core, observing Jewish national customs, venerating the Jewish Scriptures, and attending regular prayers in the Temple. Indeed, to the casual observer, they might have appeared to constitute a synagogue of Jewish believers in Jesus. But closer investigation would have revealed something not found in other synagogues. These men seemed to enjoy an awareness of the presence of God that brought them joy and peace, all of which they attributed to their Messiah Jesus, whose name they invoked as the living One. Observers in those days described their religion as a new "way" (Acts 9:2), characterized by a "calling on this name (that is, of Jesus). "I persecuted this way unto the death," testified Paul the great Apostle to the Gentiles, and the result of his campaign was the changing of Saul the Persecutor into Paul the Apostle.

To this group, composed mainly of the common people, came later a number of the Pharisee party, and the sacred historian tells us "a great company of the priests were obedient to the faith."

THE SPREAD OF CHRISTIAN SYNAGOGUES

As a result of their intense and enthusiastic missionary activity Christian synagogues were established all over Palestine. By preaching, teaching, and praying for the sick, they labored to tell the good news of Messiah's coming. Many years later missionaries from these Jewish churches, in obedience to their Master's command to "teach all nations," went to foreign lands, and planted Gentile congregations. For the instructions of these Gentiles, the parent church in Jerusalem issued a manual of instructions, "The Teaching of the Twelve Apostles."

Indeed they judged that their missionary work was all the more necessary because of their nation's rejection of Jesus—a truth suggested in their Master's Parable of the Great Supper. Luke 14:16-24. A certain man made a supper and invited many. When the time was fulfilled, lo, all the guests excused themselves, and the master of the house was left with a guestless banqueting hall. Smarting with humiliation, he acted like any other Oriental under the same circumstances. He commanded his servants, "Go out into the highways and hedges, and compel (constrain) them to come in, that my house may be filled." And it came to pass that every place was occupied, and the feast did not fail of its purpose. Perceiving their Master's intention, these Jewish Missionaries went forth among the Gentiles, that the places and privileges declined by Israel might be accepted by men "of every kindred, and tongue, and people, and nation."

Wrote Rabbi Solomon Schindler:-

> "Christianity was the first religion which propagated itself in a direct manner, which adopted an aggressive policy in place of the defensive attitude of Judaism; and the marvelous success with which its efforts were crowned are to a great extent due to this change of tactics."

Moreover, if we inquire as to the spirit behind this aggressiveness, we find it stated in the words of Paul, "For the love of Christ constraineth us."

In spite of a certain amount of friction, the Jewish Christians made a deep impression upon their people. The gospel story and other documents found their way even to the library of the Jewish educational center at Tiberias. It was in order to counteract this influence that the Rabbis first published that parody of the life of Jesus known as the "Toldoth Jeshu" ("generations of Jesus," which took its title from the opening words of Matthew's Gospel), a work that the late Rabbi Emil Hirsch described as "a gutter of filth."

JACOB THE FIRST BISHOP

We now proceed to get a glimpse of the leader of the Jerusalem church, James (Jacob), a kinsman of Jesus. He was in every respect a Jew, and in every respect a Christian. This man was venerated by even non-Christian Jews for his piety. So great was his love for his people that he was called "Kebal Am" (Mediator of the People). Tradition records that he was in the habit of entering alone in the Temple, and was frequently found on his knees begging forgiveness for the Jewish people, so that his knees became hard like those of a camel in consequence. His love of the people is expressed in his prophet-like denunciation of their oppressors.

> "Go to now, ye rich men, weep and howl for your miseries that shall come upon you.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave,, Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

Your riches are corrupted, and your garments are motheaten. Your gold and silver is cankered; and the rust of them shall be a witness against you, and shall eat your flesh as it were fire. Ye have heaped treasure together for the last days. Behold, the hire of the laborers who have reaped down your fields, which is of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have reaped are entered into the ears of the Lord of Sabaoth. Ye have lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished your hearts, as in a day of slaughter. Ye have condemned and killed the just; and he doth not resist you. Be patient therefore brethren, unto the coming of the Lord. Behold, the husbandman waiteth for the precious fruit of the earth, and hath long patience for it, until he receive the early and latter rain. Be ye also patient; stablish your hearts: for the coming of the Lord draweth night. James 5:1-8.

He was feared by the priestly party, who illegally put him to death. The people, who loved him, were furious, and their outcry finally led to the high priest's being deposed.

At this point, we anticipate some readers saying, "We can appreciate the personality of James, but what about Paul? We have read some statements to the effect that he was a renegade from his people, and that he cunningly changed the simple teachings of Jesus in order to make them acceptible to the Gentiles."

Disloyalty to his people was a charge Paul denied in word and deed. He writes to Gentile Christians: "I say then, Hath God cast away His people? God forbid. For I also am an Israelite, of the seed of Abraham, of the tribe of Benjamin." In answer to a Roman officer's inquiry, he answers, "I am a man which am a Jew." To a gathering of synagogue leaders he testified, "I have committed nothing against the people, or customs of our fathers."

It is fairly certain that the Apostle retained his synagogue membership in order to have the opportunity of ministering to his countrymen. He states that "of the Jews five times received I forty stripes save one." Only those under synagogue jurisdiction would be subject to synagogue discipline.

As for the Apostle's message, there is nothing in his preaching that is not a necessary development or deduction from the claims and teachings of Jesus. It was Paul's mission, under God, to present Jesus as the Saviour of all peoples, and to take the necessary steps to make His religion truly universal. This he accomplished by unfolding what was already enfolded in the message of Jesus. The practical aim of his teaching was to bring men into a living union with the Redeemer, resulting in a translation of God's law into life and personality.

RULERS OUT OF THE HOUSE OF DAVID

Until the year A. D. 110 the Jerusalem church was governed by relatives of Jesus, who were of the house of David. The earthly kingdom of the great Son of David were members of that royal house. Their Davidic descent often subjected them to suspicion on the part of the Romans, who feared a Messianic insurrection led by a survivor of that kingly family. In the third persecution of Christians under Trajan the Roman emperor, Simon, son of Cleophas, a cousin of Jesus, was accused as a Christian and a descendant of David, and was crucified. Writes Hegesippus, a Jewish Christian historian of the second century: "After he was tormented many days, he died a martyr with such firmness that all were amazed, even the proconsul (Atticus) himself, that a man of a hundred and twenty years should bear such tortures."

Jew and Christian finally parted. But in the course of time the Jewish Christians separated from those of their brethren who rejected their Messiah. When the Romans approached Jerusalem in A. D. 68 to quench the rebellion there, the Jewish Christians, in obedience to the warning which the Lord Jesus Christ had given them while he was yet in the flesh among them. (Luke 21:20, 21), fled beyond the Jordan to a city called Pella. For they sincerely believed that the Holy City was under the judgment of God. From this city they watched the flames ascending from the doomed city and Temple.

Such epithets as "apostates," "traitors," have been hurled at them. But they were in good company. Like Jeremiah the prophet (Jer. 26:1-15; 38:1-6), these Jewish Christians were confronted with the difficulty of choosing between God and patriotism; and like Jeremiah they chose God and suffered the consequences. Their lot became harder when in A. D. 135 they refused for the same reason to join the standard of Bar-Chochba, a Messianic pretender, whose futile rebellion was quenched in blood.

How much unnecessary suffering would have been spared the Jewish people had they heeded the warning of the Messiah from Nazareth, "All they that take the sword shall perish with the sword."

At the risk of being tedious we have given this sketch of the primitive church, so that should one ask, "How can a Jew be a Christian?" he can get his answer by looking back to the mother-church of all Christian churches, a church in which at one time all Christians were Jews.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25¢ in coin or Stamps and we will mail you a 40¢ New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

— MISSION STATIONS —

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn. **Philadelphia:** 717 Walnut Street, Harry J, Burgen. **Buffalo, N. Y.:** Hinson Memorial Chapel, 206 N. Park Avenue, Rev. A. B. Machlin. **Pittsburgh:** 1603 Centre Avenue, Rev. John Solomon. **Columbus, Ohio:** Rev. Oscar Wago, 712 So. Hague Avenue. **Des Moines, Ia..** Rev. Emil D. Gruen, 501 College Avenue, **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Ave., Rev. Elias Zimmerman. **Seattle, Wash.:** Rev. Herbert H. Amster, 5105 Arcade Building.

ABROAD: Jerusalem, Palestine. Rev. Frank L. Boothby, Gospel Gate Room, Russian Compound. **Paris, France:** Rev .Andre Frankel, 123 Avenue du Maine. **Belgium:** Pastor Otto Samuel, Brussels. 7 Rue de Moniteur, **Vienna, Germany:** Mr. Emanuel Lichtenstein, 16 Seegasse, **Sydney, Australia:** Rev. Geo. E. Ardill, 145 Commonweath Street.

TRACTS FOR OUR READERS

If you are seeking the truth, and have difficulties in understanding such questions as the Trinity, the virgin birth of the Lord Jesus Christ, and many other such questions, we have prepared a comprehensive series of tracts, that every Jew may read and easily understand. The list of tracts is as follows with price against each tract:—

Behold a Virgin (Yiddish-English parallel) ...	$.05
To Both the Houses of Israel (Yiddish-English parallel)	.05
Cain and Abel (Yiddish-English parallel)	.05
The Dialogue (Yiddish-English parallel)	.05
What is His Name? (Yiddish-English parallel)	.05
The Voice that Crieth (Yiddish-English parallel)	.05
The Messiah Shall Be Cut Off (Yiddish only)..	.05
The Holy Days (Yiddish only)	.05
I Daniel Understood by Books (English only).	.05
What is a Christian? (English or Yiddish) ..	.02
Was Abraham a Jew? (English or Yiddish) ..	.02
Son, Remember (English or Yiddish)	.02
How Many Times Have You Been Born? (English or Yiddish)	.02
Do Christians Worship Three Gods? (English or Yiddish)	.05
Don't Go to Jerusalem (English only)	.02
A Modern Jew Looks at Jesus (English only)	.01
Doctoring a Doctor (English only)	.02
An Open Letter to a Rabbi (English only) ...	.05
Thirty-Three Prophecies Fulfilled in One Day (English only)	.05
An Astonishing Yom Kippur Prayer (English only)	.05

If you cannot afford to pay the price marked for any tract that you wish, just say so in your letter and we will send it to you without cost.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, INC.

27 Throop Avenue B'klyn, N. Y.

אַז דער טיש איז לעער געבליבען. זייענדיג שטאַרק בעליידיגט האָט ער צוזאמען גערופען זיינע באַדיענטע און זיי געשיקט אין אַלע גאַסען און שטראַסען צו רופען יעדען צו דער סעודה און אָנצופילען דאָס הויז״.

פאַרשטעהענדיג זייער משיח׳ס אַבזיכט, זיינען זיי אויך אַוועק צו די גוים כדי אויך די גוים זאָלען אַ חלק האָבען אין משיח.

אויף דעם האָט ראַביי סאָלאָמאָן שינדלער אַזוי געשריבען. ״קריסטענטום איז געווען די ערשטע רעליגיאָן וואָס האָט זיך אויסאיינאַנדער געשפּרייט אויף אַ דירעקטען אופן און האָט אַדאָפּטירט איין אַגרעסיווע פּאָליסי אַמשטאַדט אַ דיפענסיווע שטעלונג וואָס אידען האָבען צופאָר געהאַט. דאָס איז געווען אין גרויסען מאָס די אורזאַך פון ערפאָלג וואָס זיי האָבען געהאַט אין זייער אַרבייט״.

ווען מיר זוכען אָבער דעם מאָטיף אָדער די טרייבּונגס קראַפט פון דיזען אַנגריף, געפינען מיר די ערקלעהרונג אין די ווערטער פון אַפּאָסטל פּאַולוס וואָס ער זאָגט: ״די ליעבע פון משיח טרייבט אונז דאַצו״.

טראָץ די פיעלע פיינדליכע אַנגריפען מצד זייערע שונאים, האָבען די אידען־קריסטען זעהר אַ גוטען איינדרוק געמאַכט אויף זייער פאָלק. די בשורה טובה און אַנדערע דאָקומענטען האָבען זיך דורכגעשלאָגען אַ וועג אַפילו אין דער אידישער לייבּרערי אין טבריה. און כדי עס זאָל צוריקשלאָגען דעם איינפלוס פון דיזע קריסטליכע דאָקומענטען, האָבען די דאַמאַלסדיגע אידישע רבנים אַרויסגעגעבען אַ פאַלש ביכעל מיט לויטער שקרים, מיט׳ן נאָמען ״תולדות ישו״. וועלכעס דער פאַרשטאַרבענער ראַבּי עמיל היריש גופא האָט עס אַליין באַשריבען אַלס אַ רינשטאָק מיט שמוץ.

יעקב, דער ערשטער בישאָף

מיר ווילען איצט געבען אַ בליק אויפ׳ן פיהרער פון דער געמיינדע אין ירושלים, יעקב, דער קרוב פון ישוע המשיח. דער יעקב איז געווען אין אַלע הינזיכטען אַ איד און אויך אַ קריסט. ער איז געווען פאַרעהרט אויך ביי די נישט־קריסטען פאַר זיין פרומקייט. זיין ליעבע איז אַזוי גרויס געווען צו זיין פאָלק, אַז מ׳האָט איהם גערופען ״פריינד פון פאָלק״. לויט טראַדיציע איז עס באַוואוסט, אַז ער פלעגט אָפט אַריינגעהן אין טעמפּעל און מתפלל זיין פאַר זיין פאָלק אויף זיינע קניען, דערפון זיינען זיינע קניען פערהאַרטעוועט געוואָרען ווי די קניען פון אַ קעמעל.

אַן אַנדערער פיהרער פון דער אַלטער פרימיטיווער אידישער סינאַגאָג איז געווען פּאַולוס. ער איז נישט אַוועקגעלאָפען פון זיין פאָלק אַווי מאַנכע מענשען דענקען, און ער האָט פון דער גוטער אידישער רעליגיאָן פון ישוע אויך נישט געמאַכט אַ גוי׳שע רעליגיאָן! צו יענע מענשען וואָס זאָגען אַזוי, ווילען מיר ענטפערן, אַז פּאַולוס איז אויך געווען טריי און אויפריכטיג צו זיינע אידישע ברידער. ער האָט עפענטליך בעקאַנט געמאַכט זיין אַבשטאַם ווי אויך זיין אמונה. ער זאָגט אין רוימער 11: ״איך בין אויך פון אברהם׳ס זאָמען און פון שבט בנימין״. ווען אַ רוימער אָפיציער האָט איהם געפרעגט ווער ער איז, האָט ער געענטפערט, ״איך בין אַ איד״. ער האָט זיך מיט זיין אידישקייט נישט געשעהמט. אַלס איד, האָט ער אָבער אַנערקענט דעם אידישען משיח.

די פיהרער פון בית דוד

ביז׳ן יאָהר 110 איז אַלעס געגאַנגען מיט דער משיח׳ישע קהילה אין ירושלים כשורה, רעגיערט ביי קרובים פון משיח וואָס זיינען געווען פון דוד המלך׳ס פאַמיליע. די אידישע מלוכה פון דוד און צוואר שוין מעהר נישט דאָ געווען אָבער די גייסטיגע רעגיערער פון יענער מלוכה זיינען נאָך געווען פון אַבשטאַם פון דוד המלך. די רוימער האָבען געקוקט מיט גרויס קנאה אויפ׳ן אידיש־קעניגליכען הויז, מורא האָבענדיג פאַר אַן אויפשטאַנד געגען זייער רעגיערונג. אַזוי איז עס אויך אויסגעקומען, אין דער דריטער פאַרפאָלגונג פון קריסטען אונטער דעם רוימישען צעזאַר ״טרויאַן״. איז איינער פון זיי, שמעון, פאַרקלאָגט געוואָרען און אויך אויפ׳ן קרייץ זיין לעבען געענדיגט.

אַ אידיש היסטאָריקער ״העגעסיפוס״ שרייבט פון יענער עראייגנים ווי פאָלגט: נאָכדעם ווי מ׳האָט שמעון׳ען געפּלאָגט מעהרערע טעג איז ער געשטאָרבען מיט אַזאַ פעסטער אמונה, אַז אַלע האָבען זיך געוואונדערט איבער איהם, אַפילו דער רוימישער קאָנסל זעלבסט, אַז אַ מאַן פון איבער הונדערט יאָהר זאָל קאָנען אויסהאַלטען אַזוי פיעל יסורים״.

די צייט איז אָבער געקומען, אַז די אידישע קריסטען האָבען זיך געמוזט אָבטיילען פון זייערע ברידער וואָס האָבען נישט געגלויבט אין משיח. דאָס איז געווען אין דער צייט ווען די רוימער האָבען אַרומגערינגעלט ירושלים אונטערצודריקען אַן אויפשטאַנד געגען זיי. די אידישע קריסטען האָבען דאַן אויפריכטיג געגלויבט, אַז די הייליגע שטאָדט איז אונטער גאָטעס שטראָף, לויט ווי דער הייליגער משיח האָט זיי געוואָרענט אַ צייט פריהער, זאָגענדיג, אַז ווען זיי וועלען זעהן די שטאָדט ווערט אַרומגערינגעלט פון שונאים, זאָלען זיי זי פאַרלאָזען און אַוועקלויפען צו דער אַנדערע זייט ירדן צו דער שטאָדט ״פעללאַ״. האָבען זיי אַזוי געטהון. און אָט פון יענער קליינער שטאָדט האָבען זיי געקאָנט זעהן די פלאַמען אַרויף פליהענדיג צו די וואָלקענס, פאַרצעהרענדיג אי די שטאָדט און אי דעם טעמפּעל.

דאָס האָט אָבער די אַנדערע אידען זעהר געערגערט און דאַמאַלס האָט מען שוין אָנגעהויבען צו רופען ״משומד„ פאַררעטער, די אידישע גלויביגע אין משיח. זיי האָבען אָבער נישט געקאָנט אַנדערש טהון, זיי האָבען זיך געמוזט וועהלען אַזוי ווי ירמיה הנביא, צווישען גאָט און פּאַטריאָטיזם, און אַזוי ווי ירמיה האָבען זיי זיך אויסגעוועהלט גאָט און האָבען געמוזט דאַדורך שטאַרק ליידען.

דאַן ווען ״בר כוכבא״ איז אויפגעשטאַנען געגען די רוימער האָבען די קריסטען אויך געמוזט וועהלען וועמען צו פאָלגען, צי גאָט צי דעם פאַלשען משיח בר כוכבא. און די קריסטען האָבען זיך אויסגעוועהלט, גאָט.

אָט איז דער ענטפער צו אונזער פראַגע, ווי אַזוי אַ איד קאָן זיין אַ קריסט; אַן אמת׳ער איד קאָן אויך זיין אַן אמת׳ער קריסט.

דיין געבעט

פּאָעמע

ווען דו שטייסט אויף פון בעט
טאָ מאַך אַן ערענסט געבעט
דורך משיח וואָס איז דיר בעקאַנט
וואָס זיצט ביי גאָטס רעכטע האַנד.

ווען דו ווילסט געהן זיך זעצען עסען
זאָלסטו פון ישוע נישט פאַרגעסען,
דאַנק איהם מיט האַרץ און פערשטאַנד.
ווייל אַלעס בעקומסטו דורך זיין האַנד.

ווען דו געהסט צו דיין מלאכה
ווילסטו דאָך אודאי האָבען הצלחה.
בעט צו משיח וואָס איז הויך פערנאַנט
ווייל אַלעס קומט דורך זיין האַנד.

ווען דו ווילסט אַזוי פשוט תפלה טהון
דאַן בעט דורך ישוע גאָטעס זוהן,
דער משיח וואָס איז אין הימעל לאַנד
אויך דאָס געהט דורך זיין האַנד.

דו זאָלסט זיין אמונה טריי אַבהיטען
ווייל ער האָט פאַר דיר פיעל געליטען
אויפ׳ן צלב פון שפּאָט און פון שאַנד
געלעכערטביידע פיס און יעדע האַנד.

און ווען דיינע יאָרען געהן אויס
זאָל דיין צער נישט זיין גרויס
ווייל דער משיח וואָס קאָן דיין שטאַנד
פיהרט דיך אין גן עדן ביי זיין האַנד.

וואו איהר קאָנט בעקאָמען דעם רעה ישראל

אין יונייטעד סטייטס: ברוקלין, נ. י. בית שר שלום, 27 טרופּ עוו. פילאַדעלפיא, פּאַ. מר. האררי בוירגען, 717 וואלנאָט סט. באפלוי, נ. י. 206 נאָרטה פּארק עוו., רעוו. א. ב. מאכלין. פּיטסבורג, פּאַ., 1603 סענטער עוו., רעוו. דזשאַן סאלאָמאָן. קאלאמבוס, אָהייאָ, 712 ס. העיג עוו., רעוו. אָסקאר וועגאָ, דעמאָין, איאָווא, 501 קאַלעדזש עוו., רעוו. עמיל ד. גרוען. לאָס ענגעלעס, קאליפ., 2005 ברוקלין עוו., רעוו. עליאס צימערמאן. סיאטל, וואש. 5105 ארקאדע בילדונג, רעוו. הערבערט ה. אמסטער.

אויף יענער זייט: ירושלים, פּאלעסטינע, גאספּל גיט, רוסישער קאָמפּאונד, רעוו. פרענק בוטהביי. פּאריז, פראנק, 123 עווענ׳ו דו מעין, רעוו. אנדרע פראַנקל. בעלגיאום, 7 דע מאנ׳טעיר סטריט, פּאסטאָר אָטאָ סעמועל. וויען, דייטשלאנד, 16 זעע גאסע, מר. עמאנועל ליכטענשטיין. סידני אסטראליען, 145 קאַמאנוועלט סטריט, רעוו. ג. ע. ארדיל.

אַ 40 סענט ספר׳ל פאַר 25 סענט

שיקט אונז 25 סענט אין סטעמפּס וועלען מיר אייך שיקען אַ נייעם טעסטאַמענט אין אידיש, ענגליש אָדער העברעאיש — אַדרעס:

American Board of Missions to the Jews, Inc.
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXII, No. 6
FEBRUARY, 1940

ווי אזוי קאן א איד זיין א קריסט ?

אדער, די נאזארענישע שיהל.

פון מאיר פערלמאן.

וואסארא שיהל איז דאס אייגענטליך? כדי צו ענדיגען די פארלעגענהייט פון אונזערע ווערטהע לעזער אין באצוג דער מאדנער און אונבעקאנטער שיהל, וועלען מיר דא עקספליצירען דעם הויפט־געדאנק פון אונזער טהעמא.

דעם נאמען "נאזארין אדער נאזארענער" האט מען גערופען די ערשטע קריסטען, ווייל זיי זיינען געוועזן נאכפאלגער פון ישוע פון נאזארעט אדער נצרת; אין ברית חדשה געפינען מיר אדרעסירט צו די 12 שבטים וועלכע זיינען געוועזן צו־ווארפען און צו־שפרייט אין דער האמאלסדיגער וועלט א בריעף געשריבען פון יעקב דעם פיהרער פון דער אידיש־קריסטליכער געמיינדע אין ירושלים. אין יענעם בריעף ווערט דער פערזאמלונגס־ארט וואס די גלויביגע האבען זיך פערזאמעלט, אנגערופען "סינאגאג". און אזוי האט מען די פערזאמלונג פון די גלויביגע פון ישוע פון נאזארעט אפט גערופען "די שיהל אדער סינאגאג פון די נאזארענער".

איצטער איז שוין קלאר צו אונזערע לעזער, אז מיט דער אזוי־גערופענער סינאגאג פון נצרת (נאזארין) מיינען מיר, די פרימיטיווע קירכע פון ירושלים. דער צוועק פון דיזען ארטיקעל איז, בע־קאנט צו מאכען דעם אידישען געדאנק מיט יענער צייט ווען כמעט אלע קריסטען זיינען געוועזן אידען־קריסטען, נישט ווייל זיי זיינען געגאנגען געגען אידענטום, זאנדערן, ווייל זיי זיינען געוועזן גוטע עהרליכע אידען וואס האבען געפונען אין ישוע משיח די ערפילונג פון גאטס הבטחה צו אידען אין הייליגען תנ"ך. אט טאקע יענע אמת'ע אידען זיינען געוועזן די טרייעסטע און אויפריכטיגסטע תלמידים פון ישוע המשיח.

ווי אזוי האט עס זיך אבער אנגעהויבען

די סינאגאג פון די נאזארענער האט זיך אנגע־הויבען אין שבועות וואס איז אויסגעפאלען 50 טעג נאך פסח. לויט דער אידישער טראדיציע איז שבועות, דער "זמן מתן תורתינו". ווען גאט ב"ה האט דעם פאלק געגעבען די תורה אויפ'ן בארג סיני. 50 טעג נאכדעם ווי זיי זיינען ארויס געגאנגען פון מצרים.

שבועות איז אויך געוועזן 50 טעג נאכדעם ווי ישוע המשיח האט אנידער געלעגט זיין לעבען אלס א פרייז פאר די זינד פון דער גאנצער וועלט. דעם טאג איז די שכינה פון גאט ארונטער געקומען צו א געוויסען ארט אין ירושלים וואו 120 אידישע נאכפאלגער פון ישוע המשיח זיינען געוועזן פער־זאמעלט און מתפלל געוועזן. די שכינה האט זיך צו זיי ארונטער געלאזט און זיי האבען פארקינדיגט אין פארשידענע שפראכען די וואונדערבארע ווערק פון גאט. יא אין יענעם טאג איז א נייע סינאגאג איינגעטרעטען אין דער וועלט, נעמליך די געמיינדע פון ישוע המשיח.

אזוי איינדרוקספאל איז געוועזן יענע באגעבענ־הייט און אזוי שטארק האבען די ווערטער פון שמעון פעטרוס געווירקט, אז נאך זיינע ערשטע דרשה האבען 3000 אידען אנגענומען דעם געקריי־ציגטען משיח אלס זייער גואל צדק. לוקס דער היסטאריקער און חבר פון אפאסטל פאולוס האט געגעבען א קורצען סקעטש פון יענער נייער גע־מיינדע. מיר געפינען דאס אין אפג. 2; 12—47 ווי פאלגט. "זיי זיינען געבליבען שטאנדהאפט אין די שליחים'ס לעהרע, אין געמיינשאפט און אין געבעט, זיי האבען פארטגעזעצט זייער גאטעס־דיענסט טעגליך אין אהדות, זיי האבען ברויט גע־בראכען (סעודת האדון) פון הויז צו הויז און גע־געסען די שפייז מיט פריידען (בלב תמים) זיי האבען גאט געלויבט און האבען גענאד געהאט ביים גאנצען פאלק".

דאס זיינען געוועזן די אמת'ע אידען.

אט יענע מענשען זיינען געוועזן אידען ביז'ן סאמע הערץ, היטענדיג אידישע מנהגים, האלטענדיג בכבוד די אידישע תורה און געהענדיג טאג טעגליך אין בית המקדש תפלה טהון. אין יענער סינאגאג האט מען עפעס געפינען וואס איז נישט געוועזן פאראן אין אנדערע סינאגאגען. דארט האט יעדער באזעסען די ערפאהרונג פון גאטעס געגענווארט וואס האט זיי געבראכט פרידען און פריידען אין זייער נשמה. און דאס אלץ האבען זיי אהינגעוויזען צו זייער משיח וועמען זיי האבען אנגעגעבען אלס דעם לעבענדיגען משיח. בעאבאכטער פון זייערע מעשים האבען בעטראכט יענע רעליגיאן אלס א נייער וועג, א וועג וועלכען "שאול" האט שרעקליך פארפאלגט. ווען שאול האט אבער געפונען דיעזען וועג, איז פון שאול דער פארפאלגער געווארען, שאול דער אפאסטל

צו יענער גרופע וואס האבען מיינסטענס בע־לאנגט צום איינפאכען פאלק איז שפעטער צוגע־קומען א סך פון די פרושים; און ווי מיר לייענען אויך ווייטער אין דער געשיכטע זיינען א סך כהנים געווארען טריי צו יענעם גלויבען.

די אויסברייטונג פון דער קריסטליכער סינאגאג.

אלס א רעזאלטאט פון דער אנגעשטרענגטער און ענטהוזיאסטישער מיסיאן־טעטיגקייט פון די אי־דיש־גלויביגע, זיינען עטאבלירט געווארען קריסט־ליכע סינאגאגען איבער גאנץ ארץ ישראל. די אי־דישע מיסיאנערען האבען געפרעדיגט, באלעהרט, און געבעטען פאר קראנקע, ווי אויך פארקינדיגט די בשורה טובה אין ישוע המשיח. יאהרען שפע־טער זיינען זיי געגאנגען לויט משיח'ס געבאט, בא־לעהרען אלע אנדערע נאציאנען, און האבען בא־פעסטיגט געמיינדען, אויך אין זייערע לענדער. אום צו אינסטרואירען די גוי'שע געמיינדעם האט די פיהרענדע קהלה אין ירושלים ארויסגעגעבען א לעהר־בוך מיט'ן נאמען "די לעהרע פון די 12 אפאסטלען".

ווייל די אידען האבען דורך זייערע פיהרערס פארווארפען דעם משיח איז עס טאקע געוועזן א בעוויז פאר זיי, אז זיי מוזען געהן צו די גוים. דאס האט שוין ישוע אנגעדייט אין איינע פון זיינע משלים אין לוקס 14, 16-24 זאגענדיג, "א געוויסער מאן האט געמאכט א מאהלצייט (נאכטמאל) און האט פיעלע איינגעלאדענט צום טיש, ווען די צייט פון דער סעודה איז געקומען האבען זיך די געסט אנטשולדיגט און זיינען נישט געקומען אזוי

בית שר שלום

(אמעריקאן באארד אוו מישאנס צו אידען)

קאר. טהרופ עוו. און וואלטען סט., ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען.

פרייטאג נאכט 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.